

Abstrakt

V analýze vývoje české zahraniční rozvojové politiky aplikuji teorii koalic aktérů (*Advocacy Coalition Framework - ACF*), abych zjistil, k jakým změnám v této politice vůči účinnosti pomoci došlo od poloviny 90. let 20. století do současnosti. Pomocí této teorie naznačuji, že změny směrem ke zvýšení účinnosti pomoci, které se objevily během tohoto období, nejsou natolik výrazné, ale že jsou spíše menšího rozsahu. Argumentuji, že po celé sledované období české zahraniční rozvojové politiky dominoval „systém přesvědčení“ té koalice aktérů, která představuje realistický přístup k této politice vycházející ze „sobeckých“ zájmů, jako jsou například vzájemně výhodné vztahy, zájmy komerční nebo politické a strategické. Použitím ACF se pokouším vysvětlit politický proces a důvody proč nedošlo k výrazné změně v této politice. V této analýze tvrdím, že i navzdory externím procesům, které se odehrávají mimo politický subsystém (jako např. objevení mezinárodního hnutí podporujícího účinnost rozvojové pomoci), menšinová koalice, jejíž „systém přesvědčení“ je zastoupen především altruistickými motivy a podporou pro zvýšení účinnosti pomoci, neměla dostatek politických zdrojů, aby prosadila výraznou změnu politiky. Tvrdím, že konflikt mezi koalicemi je ovlivněn normativními přesvědčeními a že je více pravděpodobné, že v blízké době dojde spíše k dalším dílčím změnám než k zásadní změně této politiky vůči zvýšení účinnosti zahraniční rozvojové pomoci.